

Азъ не мога да изтрая;
А това добръ щомъ зная,
Безъ да моля, безъ да питамъ
Въ топлиѣ страни стлitamъ !

1911 г.

Люб. Бобевски.

Дребни полски мишки.

рай село имаме широка градина. Тя е посадена съ всѣкакви овощни дървета, само една малка частъ е праздна, на която сѣемъ прѣзъ лѣтото разни зеленчуци. Лѣтно врѣме, когато добитѣкътъ се връща отъ паша, сѣ ще се отбие нѣкое вироглаво теле да си зобне отъ крѣхкитѣ листа на зелето. Ала ние не оставяме тия рогати крадци да влизатъ така свободно въ нашата градина, защото всѣка пролѣтъ сѣчемъ отъ гората трѣне и поправяме разваления плѣтъ около нея.

Една година, слѣдъ като засѣхмѣ пролѣтнитѣ жита, татко впрѣгна колата и отидохмѣ въ гората за трѣне, защото прѣзъ зимата плетѣтъ се бѣше развалилъ на нѣколко мѣста.

Стигнахмѣ рано въ гората и почнахмѣ да сѣчемъ немилостиво трѣнетѣ съ острата брадва.